

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0447
(mr. J. van der Groen, voorzitter, mr. dr. D.P.C.M. Hellegers,
mr. M.E.J. Bracco Gartner, leden en mr. R.P.W. van de Meerakker, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 7 juli 2020
Ingediend door : De consumenten
Tegen : InterBank N.V. h.o.d.n. Voordeelbank, gevestigd te Amsterdam, verder te noemen
Interbank
Datum uitspraak : 18 mei 2021
Aard uitspraak : Bindend advies
Uitkomst : Vordering (gedeeltelijk) toegewezen

Samenvatting

De consumenten hebben op 4 maart 2005 een doorlopend krediet bij Interbank afgesloten. In 2020 hebben zij van Interbank een rentecompensatie ontvangen, die werd gebaseerd op de uitspraken van de Commissie van Beroep Kifid met nummers 2019-004, 2019-005 en 2019-005B. De consumenten hebben gesteld dat zij recht hebben op aanvullende compensatie, omdat Interbank ten onrechte de vergoeding heeft berekend vanaf 1 januari 2008. De commissie is van oordeel dat de klacht van de consumenten gegrond is en oordeelt dat Interbank de rentecompensatie opnieuw zal moeten berekenen. Voor zover uit die berekeningen blijkt dat Interbank tot op heden te weinig heeft gecompenseerd, moet zij tot aanvullende compensatie overgaan.

I. De procedure

- I.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consumenten; 2) het verweerschrift van Interbank; 3) de reactie van de consumenten (de repliek) en 4) de laatste reactie van Interbank (de dupliek).
- I.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.
- I.3 De consumenten en Interbank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

De feiten

- 2.1 De consumenten hebben op 4 maart 2005 een overeenkomst van doorlopend krediet afgesloten bij Interbank. De kredietlimiet bedroeg € 39.079,00 en de variabele rente was op dat moment 7,3%.
- 2.2 De variabele rente op het doorlopend krediet heeft zich gedurende de looptijd als volgt ontwikkeld:

Wijzigings datum	Contract Nummer	Nominaal Percentage	Nominaal Percentage	Rente Effectief Percentage
9-3-2005	██████████	7,1040%	0,5920%	7,3%
16-1-2006	██████████	7,3800%	0,6150%	7,6%
3-4-2006	██████████	7,5720%	0,6310%	7,8%
1-9-2006	██████████	7,9440%	0,6620%	8,2%
1-12-2006	██████████	8,3160%	0,6930%	8,6%
15-1-2007	██████████	8,5920%	0,7160%	8,9%
2-8-2007	██████████	8,8680%	0,7390%	9,2%
17-3-2008	██████████	9,1440%	0,7620%	9,5%
2-6-2008	██████████	9,6000%	0,8000%	10,0%
29-10-2008	██████████	10,6920%	0,8910%	11,2%
2-12-2008	██████████	9,8760%	0,8230%	10,3%
22-6-2009	██████████	8,5920%	0,7160%	8,9%
1-9-2011	██████████	8,9640%	0,7470%	9,3%
2-10-2012	██████████	8,7720%	0,7310%	9,1%
1-5-2014	██████████	9,3240%	0,7770%	9,7%
12-1-2015	██████████	9,0480%	0,7540%	9,4%
10-4-2018	██████████	9,4200%	0,7850%	9,8%
1-5-2020	██████████	6,1629%	0,5136%	6,3%

- 2.3 In de uitspraak Commissie van Beroep Kifid, nr. 2019-005 heeft die commissie in de overwegingen 5.9 en 5.10 het volgende bepaald:

“5.9 Het staat een kredietaanbieder vrij om bij het aangaan van een doorlopend krediet een consument een hogere of lagere kredietvergoeding aan te bieden dan het gemiddelde van de rentes die kredietaanbieders op dat moment hanteren voor doorlopende kredieten aan consumenten. In de aangeboden kredietvergoeding kan de kredietaanbieder alle factoren meewegen die volgens hem de prijs van het krediet in het individuele geval moeten bepalen, waaronder commerciële motieven en het risico dat volgens de inschatting van de kredietaanbieder aan de individuele consument is verbonden. De prijs wordt dus bij de aanvang van de kredietovereenkomst bepaald en de consument aanvaardt die met het sluiten van de kredietovereenkomst.

Daarmee is het verschil vastgelegd tussen de individuele kredietvergoeding en het gemiddelde van de rente op de relevante kredietmarkt.

5.10 De Bank zal het bedoelde verschil tussen de gemiddelde rente en de individuele kredietvergoeding, zoals dat bij het sluiten van de kredietovereenkomst is gegeven, moeten handhaven, althans ervoor moeten zorgen dat dit verschil niet ten nadele van de consument wijzigt, om de kredietvergoeding in de pas te houden met de marktrente en zo te voldoen aan de verwachtingen die de consument daarover mocht hebben. De Bank moet bij het dalen van de marktrente de individuele kredietvergoeding dus op die wijze met de schommelingen van de marktrente laten meebewegen. Dat wil niet zeggen dat de Bank bij het dalen van de marktrente de kredietvergoeding dagelijks moet aanpassen. Een periodieke aanpassing met redelijke intervallen volstaat. Een aanpassing per kwartaal zal in het algemeen redelijk zijn. Ten overvloede merkt de Commissie van Beroep op dat de Bank bij het stijgen van de marktrente de kredietvergoeding mag verhogen met behoud van het eerdergenoemde verschil, maar zij is daartoe op grond van de overeenkomst vanzelfsprekend niet verplicht. Zij mag in het voordeel van de consument van verhoging afzien of de verhoging beperken.”

- 2.4 Nadat via de uitspraken van de Commissie van Beroep van het Kifid met nummers 2019-005a en b, en het daaraan gehechte deskundigenrapport, duidelijkheid was verschaft over de vraag hoe de gemiddelde marktrente (de referentierente) moest worden bepaald, heeft Interbank een compensatieregeling opgestart voor klanten die te veel rente hebben betaald. Interbank heeft haar klanten daarvoor verwezen naar de website mijnrente-vergoeding.nl.
- 2.5 De consumenten hebben zich tot die website gewend. Vervolgens is door de consumenten op 16 mei 2020 de door Interbank opgemaakte vaststellingsovereenkomst ondertekend. Aan de vaststellingsovereenkomst was een bijlage gehecht, waarin het volgende wordt opgemerkt over de inhoud van de aangeboden rentecompensatie:

“De compensatieregeling is gebaseerd op drie uitspraken van de Commissie van Beroep van Kifid (2019-004, 2019-005 en 2019-005B). De uitspraken zeggen dat u mocht verwachten dat het renteverloop van uw krediet de beweging volgde van de gemiddelde marktrente voor doorlopend consumentenkrediet. Dat is niet altijd gebeurd (zie de gemiddelde marktrente die door Kifid is gepubliceerd. Daarvoor is deze compensatieregeling. Voor de berekening in de compensatieregeling gelden niet precies dezelfde regels als bij Kifid. De verschillen zijn:

(1) Als u een lagere rente heeft gehad dan de gemiddelde marktrente, rekenen wij dat in de compensatieregeling niet mee, omdat wij vinden dat er dan aan u niet te veel rente in rekening is gebracht. Bij de uitspraken van Kifid wordt geen uitzondering gemaakt voor rente onder de gemiddelde marktrente.

- (2) De rente zoals u deze volgens de uitspraken van Kifid had mogen verwachten, is in de compensatieregeling nooit lager dan de laagste rente van Kredietverstrekker. De laagste rente van Kredietverstrekker is nodig om de operationele kosten, de kosten van funding en provisie en de kosten van kredietrisico te dekken. Een tarief lager dan deze ondergrens is verlieslatend. De tabel van de laagste rente staat op de website.
- (3) Omdat de compensatieregeling voor alle klanten geldt, is het nodig dat de rentegegevens van uw krediet in de computersystemen van Kredietverstrekker staan. Wij rekenen in de compensatieregeling voor contracten die ouder zijn dan 1 januari 2008 vanaf 1 januari 2008. En niet vanaf de startdatum van het contract.
- (4) Voor contracten die ouder zijn dan 1 januari 2008 is de contractrente waarmee wordt vergeleken de contractrente op 1 januari 2008. En niet op de startdatum.
- (5) Er wordt in de compensatieregeling niet gerekend voor de periode nadat de vordering op u wegens wanbetaling is overgedragen voor incasso, omdat de rentegegevens na overdracht niet in de computersystemen van Kredietverstrekker staan.”

- 2.6 Naar aanleiding van de rentecompensatie is blijkens de administratie van Interbank op 30 juni 2020 een bedrag van € 8.157,10 in mindering gebracht op het uitstaande saldo van de consumenten.
- 2.7 De consumenten hebben reeds op 4 juni 2020 bezwaar gemaakt tegen de hoogte van de berekende vergoeding in de vaststellingsovereenkomst, omdat daarbij is uitgegaan van een fictieve aanvangsdatum van 1 januari 2008 in plaats van de werkelijke startdatum van 4 maart 2005. Zij hebben een aanvullende vergoeding gevorderd.
- 2.8 Interbank heeft bij verweer berekeningen overgelegd waaruit blijkt dat de consumenten op 1 september 2020 een bedrag van € 15.653,00 zou toekomen wanneer zou zijn uitgegaan van de startdatum van 4 maart 2005.

De klacht en vordering

- 2.9 De consumenten hebben aanspraak gemaakt op de compensatie waartoe Interbank gehouden is wanneer de rentecompensatie wordt berekend met de startdatum van 4 maart 2005. Zij menen dat die aanmerkelijk hoger ligt dan het bedrag waarvoor zij door Interbank gecompenseerd zijn.

Zij hebben in dat kader aangevoerd dat dit bedrag op 1 september 2020 volgens de eigen opgave van Interbank, zoals die bij verweer werd overgelegd, € 15.653,00 bedroeg. Wanneer dat bedrag verminderd wordt met het reeds uitgekeerde bedrag van € 8.157,10, zou een compensatie resteren van € 7.495,90.

Omdat de restschuld van de lening op 1 september 2020 nog € 6.050,05 bedroeg, zou er binnen deze berekening, na verrekening met het openstaande saldo, een bedrag van € 1.445,85 door Interbank aan de consumenten betaald dienen te worden. De consumenten hebben daarbij aangegeven dat onduidelijk is of deze door Interbank overgelegde berekeningen in lijn zijn met de uitgangspunten van de Commissie van Beroep.

Door een veel lagere compensatie uit te keren, geeft Interbank ten onrechte geen uitvoering aan de bindende uitspraak van de Commissie van Beroep van het Kifid. Daarin is immers bepaald dat de aanvangsrente tot uitgangspunt moet worden genomen en dat het verschil tussen de contract- en de referentierente gedurende de looptijd moet worden gehandhaafd. De consumenten vorderen ook dat Interbank het compensatieplan en de uitleg daarvan op mijnrentevergoeding.nl in lijn brengt met de uitspraken van de Commissie van Beroep van het Kifid.

Het verweer

2.10 Interbank heeft, kort samengevat, de volgende verweren gevoerd, waarop de commissie in de beoordeling nader zal ingaan.

2.10.1. Het stond consumenten volgens Interbank vrij de aangeboden compensatie niet te aanvaarden. Het stond hen tevens vrij deze wel te aanvaarden en een vaststellings-overeenkomst te sluiten, maar vervolgens alsnog een klacht in te dienen of een vordering in te stellen voor een ruimere vergoeding. Van die laatste mogelijkheid hebben consumenten gebruik gemaakt: zij hebben de vergoeding aanvaard, maar hebben gemeend in deze procedure een aanvullende vergoeding te kunnen vorderen. Interbank heeft daartegen het verweer ingebracht dat consumenten eerder hadden moeten klagen, dat zij hun vordering te laat hebben ingesteld en dat zij de verjaring niet hebben gestuit. Zodoende is sprake van schending van de klachtplicht respectievelijk verjaring. Deze verweren heeft Interbank om haar moverende redenen beperkt tot de periode voor 1 januari 2008;

2.10.2. De door de Commissie van Beroep van het Kifid bepaalde referentierente geeft in de periode tussen 9 maart 2005 en 1 januari 2008 niet de reële gemiddelde marktrente weer. Interbank ziet dit als een aanvullend argument om in de periode voor 1 januari 2008 geen compensatie te bieden. Dit argument zou weliswaar ook (enige tijd) na 1 januari 2008 kunnen worden gevoerd, maar Interbank heeft ertoe besloten om aan haar klanten volgens de lijn van de uitspraken van de Commissie van Beroep vanaf de periode gelegen na 1 januari 2008 te compenseren voor te veel betaalde kredietvergoeding;

- 2.10.3. In het specifieke geval, waarin sprake is van een kredietvergoeding die bij aanvang lager was dan de door de Commissie van Beroep gehanteerde rentereeks, is niet te veel kredietvergoeding in rekening gebracht, zolang de kredietvergoeding beneden de referentierente bleef;
- 2.10.4. De gevorderde verklaring dat Interbank haar compensatieplan op haar website in lijn brengt met de uitspraken van de Commissie van Beroep kan niet worden toegewezen, omdat de consumenten daarbij geen eigen belang hebben.

3. De beoordeling

- 3.1 De commissie stelt vast dat haar is gevraagd een oordeel te geven over de wijze waarop Interbank invulling heeft gegeven aan de rentecompensatie waartoe Interbank door de Commissie van Beroep van het Kifid werd veroordeeld. Interbank heeft zich, zoals zij in haar verweer ook expliciet heeft gesteld, aan dat kader geconfirmeerd, zodat de algemene verweren van Interbank die ingaan tegen het beoordelingskader van de Commissie van Beroep onbesproken zullen blijven. Ten overvloede merkt de commissie daarbij op dat deze argumenten voor een groot deel gelijk zijn aan de argumenten die recent door de Commissie van Beroep van het Kifid zijn verworpen in de uitspraken met nummers 2021-0015, 2021-0020 en 2021-0021.
- 3.2 Uit het beoordelingskader van de Commissie van Beroep van het Kifid volgt dat Interbank het verschil tussen de individuele kredietvergoeding en de referentierente moet fixeren op het moment van het aangaan van het krediet, in dit geval op 4 maart 2005. Op dat moment lag de contractrente (7,3%) 0,5 procentpunt *lager* dan de referentierente (7,8%). Omdat de rente, die aan de consumenten mocht worden berekend gedurende de looptijd van het krediet, in de pas moet blijven met dit bij aanvang vastgestelde verschil, moest de aan consumenten in rekening gebracht rente 0,5 procentpunt *lager* blijven dan de referentierente.
- 3.3 In plaats daarvan heeft Interbank het verschil gefixeerd op 1 januari 2008. De referentierente bedroeg toen 8,23% en de contractrente 9,2%. De contractrente lag op dat moment dus 0,97 procentpunt *hoger* dan de referentierente. Omdat het verschil gedurende de looptijd moet worden gevolgd, blijkt reeds hieruit duidelijk dat de rentevergoeding, waartoe Interbank verplicht is op grond van de uitspraken van de Commissie van Beroep van het Kifid, in het onderhavige geval hoger ligt dan hetgeen waartoe zij zich via de vaststellings-overeenkomst heeft verplicht. Reden daarvoor is dat op 1 januari 2008 de contractrente 0,5 procentpunt *lager* moest zijn dan de referentierente, in plaats van 0,97 procentpunt *hoger*.

Dat verschil vanaf 1 januari 2008 bedraagt dus 1,47 procentpunt ten voordele van de consumenten. Daarnaast hebben consumenten mogelijk ook tussen 4 maart 2005 en 1 januari 2008 te veel rente betaald.

- 3.4 De consumenten hebben gesteld dat zij alsnog een rentecompensatie wensen, die wordt gebaseerd op een berekening waarbij de contractrente van 4 maart 2005 als uitgangspunt wordt genomen. Interbank heeft gesteld dat de consumenten daarop geen recht hebben en dat Interbank mocht de rente van 1 januari 2008 tot uitgangspunt mocht nemen in de berekeningen. Interbank heeft gesteld dat de vordering door de consumenten te laat is ingediend, waarbij zij een beroep heeft gedaan op verjaring en op schending van de klachtplicht door de consumenten. Deze stellingen worden niet gevolgd. Hieronder wordt uiteengezet op welke gronden de commissie tot dat oordeel komt.

Verjaring en schending klachtplicht

- 3.5 Interbank heeft gesteld dat de consumenten in de periode van 4 maart 2005 tot 1 maart 2008 bekend waren met de vordering die zij op grond van de in rekening gebrachte kredietvergoeding meenden te hebben, hun schade en Interbank als de daarvoor aansprakelijke rechtspersoon. Doordat ruim 12 jaar is verstreken sinds het moment waarop deze subjectieve bekendheid ontstond, is de vordering van de consumenten volgens Interbank verjaard.
- 3.6 De commissie merkt op dat de verjaringstermijn die wordt bedoeld, volgt uit artikel 3:310 lid 1 van het Burgerlijk Wetboek (BW). Volgens vaste rechtspraak over die termijn geldt dat de termijn van vijf jaar pas gaat lopen wanneer de consumenten voldoende zekerheid hebben verkregen dat zij schade hebben geleden, die werd veroorzaakt door Interbank.¹ Aangezien uit het beoordelingskader van de Commissie van Beroep van het Kifid blijkt dat de consumenten ervan mochten uitgaan dat zij een rente zouden betalen die zich (met een bij aanvang bepaald verschil) zou verhouden tot de marktrente, hadden de consumenten naar het oordeel van de commissie niet bedacht hoeven te zijn op het feit dat de aan hen berekende rente met die marktrente uit de pas was gelopen. De consumenten hadden naar het oordeel van de commissie geen reden te twifelen aan de deugdelijkheid van het handelen van Interbank. Binnen die omstandigheden is de commissie van oordeel dat consumenten pas voldoende zekerheid hadden dat sprake was van schade die voortvloeide uit het handelen van Interbank door de einduitspraak van de Commissie van Beroep 2019-005B, die op 5 februari 2020 werd gepubliceerd.²

---

¹ Zie daarvoor Hoge Raad 31 maart 2017, ECLI:NL:HR:2017:552, overweging 3.3.2

² Zie in dat verband ook het arrest Hoge Raad 9 oktober 2020, ECLI:NL:HR:2020:1603, overweging 3.3.3.

- 3.7 Vanwege het hiervoor door de commissie overwogene gaat het beroep op de schending van de klachtplicht van artikel 6:89 BW evenmin op. Ook daarbij gaat het er namelijk om dat er minder snel een voortvarend onderzoek naar de deugdelijkheid van de prestatie hoeft te worden verwacht, wanneer de consumenten erop mochten vertrouwen dat er niet gebrekkig werd gepresteerd door Interbank.³ Voorts is een belangrijke omstandigheid die wordt meegewogen in het oordeel over de vraag of de klachtplicht is geschonden, of Interbank in een slechtere bewijspositie is terechtgekomen doordat de consumenten hebben gewacht met klagen.⁴ In het geval dat hier aan de orde is, is van een dergelijke benadeling in de bewijspositie geen sprake. De ontwikkelingen van de contractrente die in overweging 2.2 zijn overgelegd, zijn door Interbank zelf in het geding gebracht.⁵

Inhoudelijke beoordeling

- 3.8 Interbank heeft consumenten expliciet toegestaan na het sluiten van de vaststellings-overeenkomst een vordering in te stellen voor een ruimere vergoeding, zie 2.10.1 van deze uitspraak. De commissie concludeert daaruit dat is afgezien van een beroep op finale kwijting. Zij kan dus een inhoudelijk oordeel geven over de vraag of de consumenten recht hebben op een hogere kredietvergoeding, ook in de periode vanaf 1 januari 2008.⁶ De twee inhoudelijke verweren die Interbank heeft gevoerd tegen toepassing van het beoordelingskader van de Commissie van Beroep voor de periode voorafgaand aan 1 januari 2008 worden hierna besproken.
- 3.9 De commissie verwijst naar hetgeen zij hiervoor reeds in 3.1 en 3.2 opmerkte, voor wat betreft de consequenties in dit concrete geval van het beoordelingskader van de Commissie van Beroep van het Kifid. Daaruit volgt reeds dat het in 2.10.3 opgenomen verweer niet opgaat. Binnen het door de Commissie van Beroep van het Kifid geschetste beoordelingskader is geen steun te vinden voor de redenering van Interbank die inhoudt dat in ieder geval geen rentevergoeding verschuldigd is voor de periode waarin de rente lager lag dan de referentierente. Uit dat beoordelingskader volgt dat de contractrente gedurende de looptijd in de pas moet blijven met de referentierente. Het verschil, dat gedurende de looptijd moet worden gehanteerd, wordt bij aanvang bepaald. In dit specifieke geval volgt daaruit dat de in rekening gebrachte rente 0,5 procentpunt lager moest blijven dan de referentierente.
- 3.10 Interbank heeft voorts gesteld dat de referentierente die door de Commissie van Beroep van het Kifid is gehanteerd in ieder geval niet de reële gemiddelde marktrente weergaf in de periode vóór 1 januari 2008. Zij heeft gesteld dat de stunttarieven van DSB de gemiddelde marktrente verstoorden, in ieder geval tussen 4 maart 2005 en 1 januari 2008.

³ Zie daarvoor PG 13 maart 2020, ECLI:NL:PHR:2020:284, overweging 3.9

⁴ Zie Hoge Raad 8 februari 2013, ECLI:NL:HR:2013:BY4600, overweging 4.2.6

⁵ Zie ook Commissie van Beroep Kifid, nr. 2021-0021 overwegingen 5.19 t/m 5.22.

⁶ Zie HR 4 september 2009, ECLI:NL:HR:2009:BI6319, rov. 3.5 (Van Regteren / VVK).

De commissie merkt op dat deze stellingen niet kunnen worden gevolgd. Allereerst blijkt uit het deskundigenrapport, gepubliceerd en te vinden op www.kifid.nl/uitspraken als Commissie van Beroep Kifid, 2019-005C, pagina's 12 en 13, dat daarin de situatie van DSB is opgemerkt en meegenomen. Daarnaast heeft de beroepscommissie recent opnieuw geoordeeld dat voor de periode vanaf 1 januari 1998 de referentierente dient te worden gehanteerd die volgt uit het deskundigenrapport. Zie Commissie van Beroep, nrs. 2021-0015 en 2021-0021. Hetgeen door Interbank is gesteld over de toepasselijkheid van deze referentierente brengt de commissie dus niet tot een ander oordeel.

- 3.11 Dit betekent dat Interbank de door de consumenten verschuldigde kredietvergoeding in de periode vanaf 4 maart 2005 tot op de dag van deze uitspraak opnieuw zal moeten berekenen, om deze in de pas te houden met de referentierente. Daarbij dient Interbank het verschil tussen de kredietvergoeding en de referentierente zoals die was op 4 maart 2005 te handhaven gedurende de periode daarna.
- 3.12 Concreet betekent dit dat Interbank bij het dalen of stijgen van de marktrente over die periode de individuele kredietvergoeding moet laten meebewegen. Dat wil niet zeggen dat Interbank de kredietvergoeding bij een dalende of stijgende marktrente dagelijks moet aanpassen. Een periodieke aanpassing met redelijke intervallen volstaat. Een aanpassing per kwartaal kan in het algemeen als redelijk worden aangenomen. Het verschil tussen de gemiddelde rente en de kredietvergoeding, zoals die was op het moment van het aangaan van de kredietovereenkomst, moet de Bank over de periode van 4 maart 2005 tot heden handhaven. Het bedrag dat de consumenten op basis van de door Interbank te maken berekening te veel aan rente hebben betaald, mag Interbank eerst in mindering brengen op het uitstaande kredietsaldo. Het meerdere dient Interbank aan de consumenten terug te betalen.
- 3.13 Het bedrag dat in het kader van de in overwegingen 3.12 en 3.13 uitgevoerde berekeningen zal worden verminderd met de reeds door Interbank uitbetaalde rentevergoeding van € 8.157,10.
- 3.14 Tot slot merkt de commissie op dat de vordering van de consumenten, die erop neerkomt dat Interbank haar website en compensatieplan in lijn brengt met het beoordelingskader van de Commissie van Beroep niet kan worden behandeld. Niet valt in te zien welk concreet eigen belang de consumenten daarbij hebben.

4. De beslissing

De Commissie beslist dat de Bank binnen zes weken na heden:

- de kredietvergoeding die de consumenten aan Interbank verschuldigd is in de periode vanaf 4 maart 2005 aanpast, zoals onder 3.11 tot en met 3.13 is weergegeven;
- het uitstaande saldo van de consumenten vermindert met het positieve verschil tussen de in die periode in rekening gebrachte en betaalde kredietvergoeding en de kredietvergoeding die Interbank in die periode in rekening mocht brengen;
- voor zover de berekende kredietvergoeding hoger ligt dan het uitstaande saldo, dient het meerdere aan de consumenten te worden betaald;
- dit bedrag mag door Interbank worden verminderd met het saldo van de reeds betaalde rentecompensatie, zijnde € 8.157,10.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.